

Az Úr nékem Pásztorom,* ínséget nem kell látnom
Viruló réteken ad helyet nékem,* felüdít a tiszta vizek
forrásából

Előttem jár az igaz úton,* vezet engem jó szívével
A halál sötét völgyében sem félek, mert ott vagy vélem,*
Biztos vagyok pásztorbotod oltalmában

Asztalt terítesz és táplálsz engem,* hogy üldözőimet
szégyen érje
Fejemen illatos olaj csillog,* serlegem megtöltöd bőkezűen.

Jóságod és irgalmad nyomon követ* életemnek egész útján
És otthonom lesz az Isten háza* mindörökké szünet nélkül*

Az Úr nékem Pásztorom,* ínséget nem kell látnom,
Zöldellő mezőkön terelget engem,* csendes vizekhez vezet
és lelkemet felüdíti.

Az igazság ösvényén vezet engem,* ahogyan ő megígérte,
A halál sötét völgyében sem félek, mert ott vagy vélem,*
biztonságot ad vessződ és pásztorbotod.

Számomra asztalt terítettél,* hogy üldözőimet szégyen érje
Fejemen illatos olaj csillog,* serlegem megtöltöd bőkezűen"

Jóságod és irgalmad nyomon követ* életemnek minden
napján
Otthonom lesz az Isten háza* mindörökké szünet nélkül.

Nem vallásosnak:

Koporsómba zárjatok, jobb lakást nem várhatok,
Ez lesz már nyugvóhelyem, hová béke száll velem.
Vész Vihar nem zavar a koporsó betakar.

Mily csalódás azt hívém, hogy ég és föld mind enyém,
Szomjúhoztam pénzt, gyönyört, vágyam csillagokba tört.
És manap, hat darab, deszka mi enyém maradt.

Jézusom ki egykoron, jártál a hullámokon,
Pétert is fölemeléd, ki süllyedve ment feléd.
Nyújts kezet, nyiss eget, Jézus már Hozzád megyek.

Urnás temetésre:

Dallam: Ments meg engem...

Jézus a kereszten megváltottál minket,
Eltörölted vádló súlyos bűnünket.
Kiontott szent véred hívedre is csordult,
Így hát a végórán sorsa jóra fordult.

Megnyílik előtte szép ajtaja égnek,
Hol az üdvözültek szent öröm közt élnek.
Hozzájuk költözik halottuk is ma még,
Büntől tisztult lelkét befogadja az ég.

Mennyei Szent Atyánk hozzád jöttem sírva

Tékozló fiadként kebledre borulva.
Zárj engem szerető Atyai kebledre,
Tengernyi sok vétkem ne vesd a szememre.

Jövök idegenből, sötét éjszakából,
Jövök egy romba dőlt hazug, rút világból.
Testem megsebezték, föld véretem issza,
Megtérő fiadat Atyám fogadd vissza.

Nincs más hely számomra, ahol megpihenjek.
Fájó sebeimre balzsamot keresek,
Csak ez az egy út volt, végig jöttem rajta,
Gyógyítsd meg a lelkem irgalomnak atyja.

Vétkeztem ellened mikor elhagytalak,
Nem kérem én tőled, hogy hívjál fiadnak.
Elég lesz egy kis zug az atyai házban,
Ott is boldog leszek örök szolgaságban.

Virágot tegyetek, gyakran öntözzétek,
Emléklül meg Jézus keresztjét tegyetek.

A temető-kertben sok-sok kis kereszt van,
Mennyei-mennyei pihennek alatta.
Pihennek alatta, Jézus így akarta,
Mert Ő miérettünk halt meg először rajta.

A temető-kertbe keresztet tegyetek,
tegyetek keresztet, hogy én ott pihenjek.
Az égben veletek együtt örvendezzek,
A Szentháromságnak nagy dicsőségében.

A kis halom fölé koszorút tegyetek,
A föltámadásig békében pihenjek.
Égben lelkem együtt veletek örvendjen,
A Szentháromságnak nagy dicsőségében.

Dallam: Ó Nagyasszony nemzetünk reménye...

Óh mily fájdalmas érzelmek dúlnak,

Látva ezt a gyászos ravatalt
Szemeinkből sűrű könnyek hullnak
A nagy bú és fájdalom miatt.
Te, akit mi oly hön szerettünk
Minket most örökre elhagyál
Oly fájó, hogy téged mitőlünk
Elvigyen a kegyetlen halál.

Menj hát anya pihenni az égbe
Hol az ég jutalma vár reád
S bár a csöndes rideg sírhant föld be
Közel leszünk azért tehozzád.
Ott virraszt mindig imáinkkal
Hű emléked drága sírodon
Mely bús szemünkből ó el nem hal,
Él az, s él a tépő fájdalom.

A harang bús hangja immár fölzeng
És sírod felé szólít téged
Ajukunk a búcsúszóra megreteg
Drága halott már Isten veled.
Békesség, áldás lengje körül
Sírodat mely, im vár téged lenn,
Válni fáj, óh igen végtelen
Ég veled, óh ég veled AMEN.

6

Közelebb, közelebb, Uram hozzád

Boldogan ölelem szent kereszted át.
Imádva rebegem: Tied az én szívem!
Közelebb, közelebb hozzád Istenem.

Ha vándorutamon a nap leszáll,
Nyugtót fáradt testem tenálad talál.
Édes lesz ott nekem, hisz te ölelsz engem,
Közelebb, közelebb hozzád Istenem.

Tudom hogy arcodat megláthatom,
Véget ért már minden gondom, bánatom.
Sóhajom végszava e hó ima legyen:
Közelebb, közelebb hozzád Istenem.

Közelebb, közelebb Uram hozzád,
Kérem én szent Szíved égi vigaszát.
Hisz kiket szerettem, itt könnyeznek értem,
Közelebb, közelebb hozzád Istenem.

Közelebb, közelebb Uram hozzád,
Elfáradt szívemnek add meg nyugalmát.
S magadhoz vedd lelkem, tehozzád Istenem
Pihenjek örökké a te Szíveden.

8

Dallam: Édes Jézus neked élek...

Hull a könny a koporsómra,

Az utolsó harangszóra
Engemet a föld eltemet,
Az élő ember elfelejt.

A por takarja be a port,
Melyet a halál letiport,
Én Istenem, én Istenem
Tehozzád száll az én lelkem.

Adj a sírban nyugodalmat,
Országodban bő jutalmat,
Hulljon reám a szentelt föld,
Végső szavam már elköszön.

Szűz Mária édesanyám,
Aki mindig vigyáztál rám.
Vezess most el szent Fiadhoz
A mi dicső megváltónkhoz.

A te fájó keservedért
Adja meg most az örök bért,
Veled együtt mennyországban
Legyen részem boldogságban.

15

E hű hitves és jó anya Jézus szívét imádta,
Mária szeplőtlen Szívét üdvözlettel áldotta.
Rózsafüzér koszorúval naponként üdvözölte,
Nem is hagyta el a szent Szűz, hisz magához felvette.

Boldog ő már mert Úr Jézust s Máriát Jézus Anyját
Színről színre látja mennyben a világ megváltóját.
Szüntessétek hát a könnyet zokogó szerettei,
Mert ő mennybe az örök lét boldogságát felleli.

Végáldása kísérje itt földön minden lépétek,
Tegye Isten nagy kegyelme boldoggá élteteket.
S elbúcsúzva elhalóan ajka imádva mondja:
Segítsd mennybe szolgáodat Olvasó Királynéja.

Hosszú útra indul már a testem,
E világból költözik a szívem,
Jézusomhoz megyek fel az égbe,
Hol nincs többé szenvedésben részem.

Jézus hivat, és most megyek hozzá,
Mert Ő mindig nagyon jó volt hozzám.
Tudom most is nagyon, nagyon szeret,
Övéinek ígérte a mennyet.

13

S Atyai szívedre vedd, hazatérő gyermeked,
Ki megharcolt idelent.
Oh mert hozzád haza menni,
Jézusunkkal nálad lenni
Mindennél jobb Istenem.

Ott nem sajog már a seb, az öröm is édesebb,
Mint a fényes napsugár.
Ha valakin könnyörültünk,
Minden könny, mit letöröltünk
Áldásként ránk visszaszál.

Társulati tag temetésén A sírnál:

Dallam: Adj irgalmat...

Elfáradtam, megpihenni hozzád térek Istenem.
Hosszú földi életemért, óh adj jutalmat nekem.
Amint benned reménykedtem hosszú földi utamon
Tőled várok minden jót most, midőn sírba távozom.

Szent országodba vágyódom, itt sem volt szebb örömem,
Mint mikor megjelenhettem földi lakóhelyeden.
Imádságban feléd szálltam, hogyha szívem szenvedett
Ha elmondhattam Istenem mily, nagyon szerettelek.

S mintha a békesség csendje, mely templomodban lakik
Meggyógyította volna bús özvegy szívem sebeit,
Erős lettem mindig újra, más nem is hallott panaszt,
Hogyha elfogott a bánat, Uram csak Te tudtad azt.

Oda vágyom Uram Hozzád, örök lakóhelyeden,
Adj nekem is öröklakást, én kegyelmes Istenem.
Ha vétettem alázattal kérlek, bocsáss meg nekem,
Dicsértessék drága neved most és örökkön
ÁMEN!

Csillagsugáros égi Szűzanyánk,
Imának szárnyán száll hozzád a lélek,
Minden bajunkban gondoltál reánk,
Most hálás szívvel így dicsérünk téged:
Életünknek útján hófehér kezed,
Ezer bánat, baj közt biztosan vezet,
Csillagsugáros Boldogasszonyunk,
Hálaimával néked hódolunk.

Csillagsugáros égi Szűzanyám,
Ha e világnak búcsút mond a lelkem,
Bús végórámban gondolj újra rám,
Síromon túl is te vezess majd engem.
Bűneimet bánva újra hívlak én,
Csillagok honából jöjj akkor felém
Nyújtsd oltalmamra hófehér kezed,
Vidd szent Fiadhoz árva lelkemet.